

[Poul Dam.]

vanskeligheder og er i stand til at acceptere deres samfundsform.

Om det konkrete forslag her skal jeg ikke sige så forfærdelig meget andet, end at det måske kunne være rimeligere at få et sådant nyt stående udvalg — man konstaterer med glæde, at forslaget om et yderligere stående udvalg kommer fra venstres side; det er ikke derfra, de plejer at komme — indføjet i forretningsordenen blandt de øvrige stående udvalg. Man kunne tænke sig, at der blev givet et sådant udvalg den opgave at modtage en årlig rapport fra styrelsen og rådet for teknisk samarbejde, hvis det praktisk kan lade sig gøre, og hvis udenrigsministeren mener, at det er en fornuftig ordning, og man kunne vel tænke sig som noget rent praktisk, at de lovforslag og andre forslag, der vedrører dette område, som bliver forelagt for tinget, blev henvist til et sådant stående udvalg.

Vi vil altså fra vor side ikke modsætte os nedsættelsen af et sådant udvalg, men det, der virkelig er behov for, er, at alle folketingets medlemmer sætter sig væsentligt mere ind i de anliggender, der her er tale om. Det er ganske overordentlig væsentlige problemer, som vi ikke kan overlade til nogle specialister, og det kan ikke nytte, at folketingets medlemmer venter med at sætte sig ind i disse spørgsmål, til de enten bliver medlemmer af et særligt udvalg eller bliver sendt ud på en rejse.

Rimstad: Jeg vil gerne på mit partis vegne tilslutte mig det foreliggende forslag. Vi kan godt se, at der vil blive et behov for de orienteringer og de drøftelser, som det er forslaget hensigt at fremme, efterhånden som u-landshjælpens omfang øges.

Det drejer sig formentlig i særlig grad netop om orienteringer, som det er nødvendigt at give, og da vi forstår, at det er tanken at udvalgsbehandle forslaget, sådan som det foreligger her, vil vi til anden behandling stille ændringsforslag om, at det foreslåede udvalg udvides til 19 medlemmer, sådan at også de ikke udvalgsberettigede partier kan få den orientering, som forslaget drejer sig om.

Diderichsen: For liberalt centrum er u-landsbistanden en hovedsag og en mær-

kesag, og ligegyldigt fra hvilket synspunkt man betragter denne sag — det menneskelige, det politiske, det økonomiske eller det sociale synspunkt — fremtræder den som en af nutidens allervigtigste opgaver, som vel næppe i betydning overgås af nogen anden. Det er så lykkeligt, at ingen af disse motiver eller synspunkter kommer i konflikt med hinanden, men at de alle peger i samme retning, og derfor er det også ganske klart, at Danmark her må sætte alle disponible kræfter ind for at arbejde med på en forsvarlig løsning af de store problemer.

Uden at tage hele u-landsproblemet op eller fremlægge programudtalelser vil jeg dog gerne lige nævne, at det gælder måske i endnu højere grad end hidtil om at udnytte de allerede gjorte erfaringer også i forrige slægtled, hvor jo danske mænd og kvinder har viet deres liv til et ganske usentimentalt og også usensationelt arbejde ude blandt fremmede folk i kirkens tjeneste. Jeg har måske lov til ved denne lejlighed at minde om en god søn af Danmark og den danske kirke, som for et par dage siden afgik ved døden i en høj alder; jeg tænker på Afrikamissionæren N. H. Brønnum. Dagbladet Politiken karakteriserede ham med rette som en af vore første store u-landshjælpere.

Efter vor mening haster det med at forøge vore u-landsbudgetter. Liberalt centrum har med stor glæde set, hvorledes regeringen i sit 3-årige statsbudget, som skal forhandles her senere på eftermiddagen, har øget takten i u-landsbevillingerne ganske betydeligt, men vi vil, så vidt det står i vor magt, blive ved med at presse på og komme med nye forslag til u-landsbistand.

Angående det foreliggende forslag mener vi, at ideen om et stående u-landsudvalg bør nyde fremme, og vi mener også, det er en god idé, som hr. Rimstad fremførte, at udvide dette 17 mands udvalg til et 19 mands udvalg.

Vi ser venstres forslag som et tegn på, at også venstres gruppe — måske under påvirkning af finansudvalgets lange u-landsrejse — er nået frem til en måske klarere forståelse og mere energisk indsats i praksis, end den kom til orde, da folketinget i forrige samling behandlede et u-landsforslag